

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Комисија за називе делова насељених места
Број: 06-1/2021-1308-1-I
24. јануар 2022. године
НОВИ САД

**ПРЕДСЕДНИЦИ СКУПШТИНЕ
ГРАДА НОВОГ САДА**

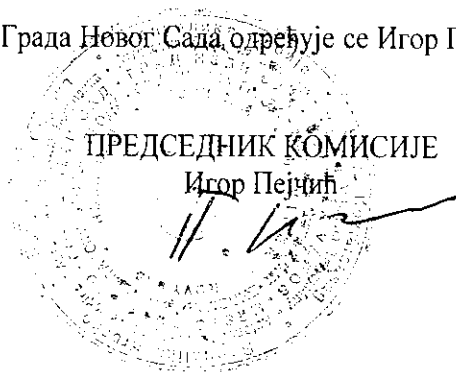
У складу са чланом 73. Закона о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон), Покрајински секретаријат за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу Решењем број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године дао је сагласност Скупштини Града Новог Сада на предлоге решења о давању назива улицама у Ветернику и Новом Саду, које је утврдила Комисија за називе делова насељених места на седници од 26. новембра 2021. године, и то:

- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица проте Георгија Живанова)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Јована Радонића)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица патријарха Викентија)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Славка Гавриловића)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Димитрија Кириловића)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Марије К. Јовановић)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Маре Ђорђевић Малагурски)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Катице Рајчић)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Манде Сударевић)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Анастасије Манојловић)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Војина Лазаревића)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Косте Мајинског)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Јована Јоце Перваза)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Милице Томић)
- Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Олге Станковић)
- Предлог решења о давању назива улици у Новом Саду (Улица Славуја Хацића)

На основу члана 142. а у вези са чланом 157. Пословника Скупштине Града Новог Сада – пречишћен текст („Службени лист Града Новог Сада“, број 23/20), Комисија доставља наведене предлоге решења и предлаже председници Скупштине Града Новог Сада да их уврсти у дневни ред седнице Скупштине Града Новог Сада, те да их Скупштина размотри и донесе у предложеном тексту.

За представника Комисије на седници Скупштине Града Новог Сада одређује се Игор Пејчић, председник Комисије.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
Игор Пејчић

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 3 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп 4172, иде дуж кп 4169/2 и завршава се код кп 4170, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица проте Георгија Живанова.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 2. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 3 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње од кп 4172, иде дуж кп 4169/2 и завршава се код кп 4170, све у КО Ветерник као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по проти Георгију Живанову, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 3 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп 4172, иде дуж кп 4169/2 и завршава се код кп 4170, све у КО Ветерник, даје назив: Улица проте Георгија Живанова.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Георгије Живанов

Георгије Живанов рођен је 23. јануара 1897. у Мошорину, у сиромашној ратарској породици. Завршио је гимназију са испитом зрелости у Новом Саду 1917. а Богословију у Сремским Карловцима 1921. године. Пре него што је постао свештеник, био је вероучитељ у Новом Саду и секретар ФК Војводина. За ђакона и свештеника је рукоположен 1925. године и постављен за протског капелана у Жабљу, где је остао до 1936. када је премештен за пароха у Врбасу. По молби је 1938. постављен за пароха треће парохије у Жабљу, где је дочекао окупацију. Убијен је 5. јануара 1942. у тзв. Божићној рацији у општинском подруму и уврштен је у ред свештеномученика.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

Р Е Ш Е Њ Е О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 4 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између 3646 и кп 3645/8. иде целом дужином кп 3646/10 и завршава се између кп 3646/9 и кп 3645/5, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Јована Радонића.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 4 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње између 3646 и кп 3645/8, иде целом дужином кп 3646/10 и завршава се између кп 3646/9 и кп 3645/5 као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по Јовану Радонићу, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 4 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између 3646 и кп 3645/8, иде целом дужином кп 3646/10 и завршава се између кп 3646/9 и кп 3645/5, даје назив: Улица Јована Радонића.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Јован Радонић

Јован Радонић рођен је 28. јануар 1873 у Молу. Био је српски историчар, академик и ученик чувеног чешког историчара Константина Јиречека. Основну школу похађао је у родном месту. Гимназију је завршио 1891. у Новом Саду. Студирао је на Филозофском факултету у Бечу где је 1896. године стекао докторат из филозофије. Годину дана служио је у добровољачкој војсци у Далмацији а потом одлази у Русију где је у Петрограду и Москви изучавао руско-српске односе у 16. и 17. веку. У српској гимназији у Цариграду радио је годину дана а у јесен 1899. постао је библиотекар Матице српске у Новом Саду. Одмах по оснивању постао је ванредни професор опште историје средњег века на Београдском универзитету. Учествовао је у балканским и Првом светском рату. Године 1919. постао је редовни професор на Београдском универзитету. Убрзо је постао и редовни члан Српске краљевске академије. Био је спољни члан Чешке академије у Прагу, дописни члан ЈАЗУ у Загребу и румунске академије у Букурешту као и члан књижевног одељења Матице српске у Новом Саду. За секретара академије биран је 1937. и 1940. године, а 1923. и 1925. за посланика у Народној скупштини. За сенатора града Београда именован је крајем 1939. године.

Активно политичко деловање није га спречило да после рата у новим политичким условима настави свој плодни научно-истраживачки рад. Веома је заслужан за оснивање Историјског одељења Српске академије наука. Наставио је настојања Илариона Руварца на увођењу критичког правца у српској историографији. Изучавао је националну српску историју смештајући је у шири европски контекст. Његово капитално дело о овој тематици је Западна Европа и балкански народи према Турцима у првој половини XV века (1902). Њему припада заслуга за повезивање националне и опште историје. У његовим првим радовима види се тежња да се разуме деловање Србима суседних држава, пре свега Византије. Ширио је круг свог интересовања са проучавања улоге Византије на проучавање улоге држава које су у појединим историјским раздобљима имале велики политички утицај на дешавања у Србији. Другу особеност његовог историографског рада представља покушај рељефног приказивања појединих личности и смештање њиховог деловања у шири историјски контекст. Први овакав рад је његова докторска дисертација о великом војводи босанском Сандаљу Хранићу Косачи. Други овакав рад је монографија Гроф Ђорђе Бранковић и његово време. Бавио се и изучавањем историје Срба у Војводини. О овој теми најзначајније је дело Срби у Угарској. Док је био у избеглиштву написао је већи број научних радова са намером да одбрани српске интересе у Војводини. Године 1902. написао је детаљан преглед свих студија о српској историји објављених те године што представља круну његовог рада као библиотекара у Матици српској. Ово дело и до сада је непревазиђен пример библиографије на српском језику. Значајан је и његов преводилачки рад. Преводио је са немачког а касније и са чешког и румунског језика. Ранији преводи углавном су из области књижевне историје а каснији из области историје. На првом месту је превод Јиречекове Историје Срба и његових студија о средњовековној Србији. Ове преводе је и допуњавао новим резултатима. Радио је и на објављивању архивске грађе из Дубровачког архива. Хронолошки његово интересовање обухвата готово целу српску историју — од изучавања племена која су пре Словена живела на Балканском полуострву па до бурних дешавања из 1848. године и догађаја блиских његовом времену. Његови радови такође се одликују и великом тематском разноврсношћу - од издавања историјских извора, научне критике па до стварања синтетичких прегледа прошлости као круне рада једног историчара. Преминуо је 25. новембра 1956. године у Београду.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 5 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп 4273, иде дуж кп 3383/3, кп 3386/1, кп 3386/2 и завршава се код кп 4272, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица патријарха Викентија.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 5 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње од кп 4273, иде дуж кп 3383/3, кп 3386/1, кп 3386/2 и завршава се код кп 4272, све у КО Ветерник као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по патријарху Викентију, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 5 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп 4273, иде дуж кп 3383/3, кп 3386/1, кп 3386/2 и завршава се код кп 4272, све у КО Ветерник, даје назив: Улица патријарха Викентија.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Викентије (Проданов)

Викентије (у свету Витомир Проданов) рођен је 24. августа 1890. у Бачком Петровом Селу. Основну школу завршио је у свом родном месту, а Српску православну велику гимназију у Новом Саду са вишим течајним испитом 1909. После гимназије уписао се у Српску православну богословију у Сремским Карловцима коју је завршио 1913. године. Извесно време био је учитељ у свом родном месту. Епископ темишварски Георгије (Летић) поставио га је 1. јуна 1917. за подбележника Темишварске епархије а потом прима монашки чин 5/18. августа исте године у манастиру Бездину из руку архимандрита Исака (Дошена), настојатеља манастира. У чин ђакона рукоположио га је 12. септембра у темишварској Саборној цркви епископ темишварски Георгије. Када је Темишвар припао Румунији, 1919, јерођакон Викентије је прешао у Југославију и примљен је за подбележника Бачке епархије 1. октобра, где је остао до 1. фебруара 1921. године. Те године је произведен у чин протођакона. Од 1. фебруара 1921. до 1. октобра 1932. био је на дужности тајника Управног одбора манастира Карловачке митрополије. За архиђакона је произведен 1923. године. Будући да се увек интересовао за науку, уписао се на Филозофски факултет Београдског универзитета и 1929. године дипломирао на групи: историја Срба, општа историја и историја Византије. 18 новембра 1929. рукоположен је у чин презвитера, а двадесетог новембра произведен у чин архимандрита. На основу конкурса изабран је 1932. за главног секретара Светог архијерејског синода. На овом положају затекао га је и избор за викарног епископа марчанског 21.

јуна 1936. Хиротонију над архимандритом Викентијем извршио је патријарх српски Варнава уз садејство епископа: бачког Иринеја, рашко-призренског Серафима и викарних епископа: сремског Саве и моравичког Платона у београдској Саборној цркви. Епископ Викентије и као викарни епископ остао је на дужности главног секретара Синода, све до свога избора за епископа злетовско-струмичког 1939. године. После одласка епископа Платона у Бањалуку, 1940, епископ Викентије добио је у администрацију Охридско-битолску епархију којом је администрирао све до свог протеривања из ових крајева. Из Штипа је протеран 1941. године од стране Бугара, а југословенски комунисти после Другог светског рата нису дозволили да се врати у своју епархију јер су створили тзв. „Македонску православну цркву“ коју, као вештачку комунистичку творевину до данас нико у православном свету није признао. По изричитој жељи епископа жичког Николаја, епископ Викентије га је замењивао у Жичкој епархији од 1941. до 1947. године. Када је васпостављена самостална Епархија сремска, управљао је њоме у својству администратора од 1947. до 1951. године. Изабран је за патријарха српског 1. јула 1950. године. Као патријарх српски успоставио је везе са осталим сестринским православним црквама, које су услед ратних прилика биле доста ослабиле. Решио је питање социјалног и пензионог осигурања свештенства, јер је црквени пензиони фонд након рата одлукама државних власти ликвидирао, а право на социјално и пензионо осигурање имали су само лаици. Поред свих својих црквених послова, патријарх Викентије се од младости бавио науком и био врло активан у Историјском друштву Војводине, које је пре рата издавало Гласник Историјског друштва. Једно време је архиђакон Викентије био и уредник овог угледног часописа, који је око себе окупљао наше најбоље предратне историчаре. Умро је 5. јула 1958. у Београду и сахрањен у гробници митрополита Михаила у београдској Саборној цркви.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

Р Е Ш Е Њ Е О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 7 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3386/1 и кп 4273, иде дуж кп 3383/3, кп 4298 и завршава се код кп 3382/2, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Славка Гавриловића.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 7 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње између кп 3386/1 и кп 4273, иде дуж кп 3383/3, кп 4298 и завршава се код кп 3382/2, све у КО Ветерник као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по Славку Гавриловићу, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 7 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3386/1 и кп 4273, иде дуж кп 3383/3, кп 4298 и завршава се код кп 3382/2, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Славка Гавриловића.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Славко Гавриловић

Славко Гавриловић рођен је 1. фебруара 1924. године у Сремским Лазама. Био је српски историчар и академик САНУ. Основну школу завршио је у родном селу, а шест разреда гимназије у Винковцима. Седми разред гимназије завршио је у Сремским Карловцима школске 1941/42, а потом је прекинуо школовање и вратио се у родни крај. Прикључио се Народноослободилачком покрету 1943. и у њему остао до 1945. када је наставио школовање и наредне 1946. матурирао у гимназији у Новом Саду. Исте године је уписао студије историје на Филозофском факултету у Београду. Дипломирао је 1951. године дипломским радом из Опште историје новог века.

Од септембра 1949. био је стално запослен у Средњој фискултурној школи у Земуну, а потом је од 1951. до 1953. био професор Учитељске школе у Призрену, када је положио и државни стручни испит у Београду. У септембру 1953. прешао је на дужност кустоса у Музеју Војводине у Новом Саду, да би 1955. био изабран за асистента на групи за историју Филозофског факултета у Новом Саду. Априла 1956. докторирао је са тезом „Аграрни покрет у Срему и Славонији почетком XIX века“ и исте године изабран за доцента на катедри за Историју народа Југославије новог века. У наставничком звању као ванредни и редовни професор био је све до почетка 1988. када је прешао у Историјски институт Српске академије наука и уметности у Београду, задржавши се истовремено као предавач у скраћеном радном односу на Филозофском факултету у Новом Саду. У историјском

институту је био научни саветник, а вршио је и функцију председника Научног већа све до пензионисања.

За дописног члана САНУ изабран је у новембру 1978, а за редовног члана у децембру 1985. године. Приступну беседу Учесће Срба у друштвеном и политичком животу Хрватске и Славоније у првој половини 19. века одржао је 14. јуна 1986. године. У Одељењу историјских наука САНУ руководио је одбором за историју српског народа од XVI до XVIII века, као и Одбором за историју Српске револуције 1803-1830. Неколико пута је био и на челу Сентандрејског одбора САНУ.

Био је стални члан Матице српске, члан њеног управног одбора, први уредник Зборника Матице српске за историју и члан уређивачког одбора Српског биографског речника.

Добитник је октобарских награда Београда и Новог Сада и награде за животно дело Универзитета у Новом Саду. Преминуо је у Новом Саду 15. септембра 2008. године.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 8 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4272 и кп 3386/1, иде дуж кп 3386/2 и завршава се код кп 4183, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Димитрија Кириловића.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 8 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње између кп 4272 и кп 3386/1, иде дуж кп 3386/2 и завршава се код кп 4183, све у КО Ветерник као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по Димитрију Кириловићу, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 8 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4272 и кп 3386/1, иде дуж кп 3386/2 и завршава се код кп 4183, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Димитрија Кириловића.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Димитрије Кириловић

Димитрије Кириловић – научни радник, секретар Друштва за Српско народно позориште (даље: ДСНП) и историчар позоришта, рођен је Куманима 22. октобра 1894. године. Отац Јефта био је општински чиновник, мати Евица рођ. Корнас домаћица. Када му је било две године, отац је добио службу у Новом Саду, па се породица тада у њему настанила. Тамо је завршио основну школу и Српску велику гимназију (1912), а Богословију у Сремским Карловцима (1916). Не прихватавши свештенички позив, у летњем семестру 1917. и зимском семестру 1917/18, студирао је на пештанском Универзитету педагогију, српскохрватски језик, српску и хрватску књижевност и мађарски језик и књижевност. У летњем семестру 1918. и у зимском семестру 1918/19. слушао је предавања из истих предмета на загребачком Свеучилишту. У летњем семестру 1919. студирао је на Универзитету у Прагу педагошке предмете и старословенску филологију; онде је и дипломирао 1920. За време студија у Прагу био је члан Уједињене социјалистичке радничке партије (комуниста) у Краљевини СХС. Приликом избора за Конституанту запажено је његово учешће на зборовима комуниста. Докторирао је 1924. на загребачком Свеучилишту тезом „Српске основне школе у Војводини у XVIII веку“. Од 1920. до 1926. службовао је као суплент Гимназије у Белој Гркви, затим као библиотекар новооснованог Филозофског факултета у Скопљу, па суплент

Гимназије у Скопљу, и, најзад, непуне четири године као асистент тамошњег Филозофског факултета и, истовремено, библиотекар факултетске Библиотеке. Напустивши оставком државну службу, вратио се у Нови Сад, где је краће време био помоћник секретара Матице српске; 1926. године постављен је за архивара, а од 1929. до 1941. био је управник Државне архиве у Новом Саду. Од 1933. до 1936. био је, истовремено, и приватни доцент Филозофског факултета Београдског универзитета за предмет историја педагогије. Учествовао је 1941. у априлском рату против Немачке, али је успео да избегне заробљеништво. Окупацију је провео у Београду, где је радио у Државној архиви, у Министарству просвете и као вршилац дужности управника Универзитетске библиотеке. После рата, од 1945. до 1947. био је у пензији, да би у пролеће 1947. био реактивиран као библиотекар Централне библиотеке Војводине, која је 1. јануара 1948. ушла у састав Библиотеке Матице српске. Отада па до смрти био је најпре виши библиотекар а затим научни сарадник Матице српске. Одмах после рата радио је и у Комисији за рестаурацију и реституцију тешко оштећених, односно од стране фашистичких окупатора опљачканих споменика културе – уметничких предмета, архивских фондова и књига. Поред својих редовних обавеза, од 1928. до 6. априла 1941. био је и секретар Историјског друштва у Новом Саду и члан Уређивачког одбора „Гласника Историјског друштва“. Од 1927. био је члан Управног одбора ДСНП и вршилац дужности секретара, а од 1928. до 1933. и секретар Друштва. У овом мандатном периоду извесно време је обављао и дужност управника Српског народног позоришта (даље: СНП). Као функционер ДСНП допринео је активирању свих органа Друштва, залагао се за селективност приликом ангажовања глумачког ансамбла и избора репертоара, побољшао финансијски положај дружине; оживео је рад месних позоришних одбора и с њима повремено одржавао везу и надзирао рад трупе у местима у којима је гостовала. На његову иницијативу Трупa Друштва за СНП враћено је њено старо име – Српско народно позориште. Од 1923, када је у „Просветном прегледу“ штампао свој први рад – Др Ђорђе Натошевић у Србији (1867-1868) – објавио је преко сто радова из политичке и културне прошлости Војводине. Нарочито су запажене његове расправе и студије из области школства, о српским народним црквеним саборима, из политичког, културног и просветног живота Срба у Војводини у XVIII и XIX веку. Објавио је један већи рад о СНП и више чланака из наше позоришне прошлости. Преминуо је 22. октобра 1956. године у Новом Саду.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 13 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, између улица Стевана Пеци Поповића и Јована Камбера, која почиње између кп 1724/1 и кп 1723/1, иде целом дужином кп 1724/17 и завршава се између кп 1724/14 и кп 1723/9, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Марије К. Јовановић.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 13 из Елабората РГЗ за Ветерник) између улица Стевана Пеци Поповића и Јована Камбера, која почиње између кп 1724/1 и кп 1723/1, иде целом дужином кп 1724/17 и завршава се између кп 1724/14 и кп 1723/9, све у КО Ветерник као и иницијативе Одбора за обележавање стогодишњице ослобођења Новог Сада у Првом светском рату и уласка српске војске у Нови Сад за давање назива улицама по седам жена делегата на Великој народној скупштини, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 13 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, између улица Стевана Пеци Поповића и Јована Камбера, која почиње између кп 1724/1 и кп 1723/1, иде целом дужином кп 1724/17 и завршава се између кп 1724/14 и кп 1723/9, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Марије К. Јовановић.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Марија Јовановић

Марија Јовановић, девојачко Бараковић, рођена је 1853. године у Бегечу.

Била је активна као одборница Доброволне задруге Српкиња панчевачких, а 1909. је с 10.000 круна помогла је Занатску школу коју је ова Задруга основала. Трећи пут се удала 1911. за чувеног издавача и књижара Каменка Јовановића. Браћа Јовановић, Каменко и Павле, помагали су Краљевину Србију, за време рата били су заточени у Араду и нису доживели уједињење 1918. Своје куће оставили су Црквеној општини у Панчеву да се употребе за смештај Панчевачког српског црквеног певачког друштва, Српске читаонице и Јавне књижнице српске.

После Првог светског рата, у новој држави, два дана, 19. и 20. фебруара 1919, трајала је забава са игранком, за коју су позиви упућени мајору Петру Арачићу, капетану прве класе и начелнику штаба 1. пешадијске бригаде Моравске дивизије, који је командовао 1. батаљоном 2. пешадијског пука кнеза Михаила, који је ушао са српским трупима 9. новембра 1918. у Панчево и

пуковнику Ристићу, команданту бригаде. Марија Јовановић на овој забави дала је добровољни прилог од 100 круна.

До краја живота била је добротворка: своју кућу у Војводе Бојовића 15 поклонила је 1928. Добровољној задрузи Српкиња панчевачких, "Привреднику" је поклонила 200 ланаца земље у Томашевцу, а тестаментом је завештала своју имовину Добровољној задрузи Српкиња панчевачких, под условом да Задруга оснује Фонд Марије Јовановић. Преминула је 1939. године.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 14 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3641/1 и кп 3642/1, иде дуж кп 3641/13 и кп 3642/14, и завршава се између кп 3641/9 и кп 3642/12, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Маре Ђорђевић Малагурски.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 14 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње између кп 3641/1 и кп 3642/1, иде дуж кп 3641/13 и кп 3642/14, и завршава се између кп 3641/9 и кп 3642/12, све у КО Ветерник као и иницијативе Одбора за обележавање стогодишњице ослобођења Новог Сада у Првом светском рату и уласка српске војске у Нови Сад за давање назива улицама по седам жена делегата на Великој народној скупштини, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 14 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3641/1 и кп 3642/1, иде дуж кп 3641/13 и кп 3642/14, и завршава се између кп 3641/9 и кп 3642/12, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Маре Ђорђевић Малагурски.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Мара Ђорђевић Малагурски

Мара Ђорђевић Малагурски рођена је 20. децембра 1894. године у Суботици у угледној буњевачкој породици. Студирала је енглески језик у Лондону, а онда се посветила књижевном раду и 1926. објавила књигу Буњевачки обичаји у сликама. Наредне године основала је Буњевачку просветну матицу. Године 1933. први пут је у целости објављена њена приповетка "Вита Ђанина" у збирци Вита Ђанина и друге приповетке из буњевачког живота. Исте године добила је награду Српске краљевске академије, а приповетка "Вита Ђанина" добила је награду на конкурс Друштва "Цвијета Зузорић". Мара је 1940. Објавила и дело Стара буњевачка народна ношња и вез, а 1941. године уредила је књигу Буњевка о Буњевцима. Посебну пажњу штампе изазвала је Марина драма Манда Војнићева, чија је премијера требало да се одржи у Народном позоришту 8. априла 1941. године. Због бомбардовања Београда 6. априла 1941, то се није догодило. Преминула је 1971. године.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 15 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4/6 и кп 7, иде дуж кп 5/1, кп 19/3 и завршава се између кп 18/7 и кп 24/1, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Катице Рајчић.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 15 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње између кп 4/6 и кп 7, иде дуж кп 5/1, кп 19/3 и завршава се између кп 18/7 и кп 24/1, све у КО Ветерник као и иницијативе Одбора за обележавање стогодишњице ослобођења Новог Сада у Првом светском рату и уласка српске војске у Нови Сад за давање назива улицама по седам жена делегата на Великој народној скупштини, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 15 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4/6 и кп 7, иде дуж кп 5/1, кп 19/3 и завршава се између кп 18/7 и кп 24/1, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Катице Рајчић.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Катица Рајчић

Катица Рајчић рођена је у Суботици 1889, у угледној буњевачкој породици. Основну и средњу школу завршила је у родном граду, а школовање је наставила у Бечу, где је била чланица Академске омладине.

Родољубиво и слободарски васпитана, бавила се друштвено-добротворним радом и била је активна чланица више друштава који су својим деловањем унапређивали друштвену и културну климу у Суботици. Ова национална друштва су били брана националном однорођавању и асимилацији која је крајем 19. века узела маха међу Буњевцима на северу Бачко-бодрошке и Брањске жупаније у Угарском делу Хабзбуршке монархије. На тим традиционалним годишњим окупљањима која су организовала буњевачка и српска друштва као што су добротворне женске задруге, певачка друштва и читаоница, Буњевци и Срби долазили су у госте једни другима и јачали везе и међусобно поверење. Како је Катица поседовала ванредни певачки таленат, готово да није било друштвеног догађаја у Суботици почетком 20. века на којима не би учествовала са изворним буњевачким и српским песамама. Била је активни члан Пучке касине (осн. 1878) у певачкој секцији. Редовно је наступала на годишњицу Друштва која се одржавала на Марин дан.

Када је у Суботици крајем 1918. године почео да се обнавља политички живот и основан Буњевачко-српски народни одбор 10. 11. 1918. и Катица је узела учешће у његовом раду. Отуда је

била на збору који је организовао Буњевачко-српски народни одбор ради избора посланика за предстојећу скупштину и била је једна од пет суботичких жена међу 75 изабраних суботичких посланика. Сутрадан (25.11.1918) је возом отпутовала на Народну скупштину Срба, Буњеваца и остаих Словена у Нови Сад, где је изгласано отцепљење Баната, Бачке и Барање од Угарске и њихово присаједињење Краљевини Србији.

После Првог светског рата, ослобођења и присаједињења војвођанских области Краљевини Србији, а потом и широј југословенској заједници, Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца (од 1929. године Краљевини Југославији) и даље је са великим жаром учествовала у културном животу. Тако је заједно са суботичким Буњевкама учествовала на чувеном Словенском балу у Београду 1938. године, чији је домаћин била краљица Марија Карађорђевић. Том приликом Буњевке су краљици поклониле раскошну буњевачку ношњу од лионске свиле, коју је краљица, у њихову част, и обукла те вечери. На двор Карађорђевића била је често позивана, и тим је приликама више пута певала буњевачке и српске народне песме.

Била је удата за познатог суботичког банкара Александра Шандора Рајчића, директора Грађанске банке, који је баш као и она био буњевачки национални делатник, члан БСНО и посланик на Великој народној скупштини у Новом Саду. Преминула је 1967. године и сахрањена је на католичком гробљу у Суботици.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 16 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, кп 3573/30 КО Ветерник, даје се назив: Улица Манде Сударевић.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 16 из Елабората РГЗ за Ветерник) кп 3573/30 КО Ветерник као и иницијативе Одбора за обележавање стогодишњице ослобођења Новог Сада у Првом светском рату и уласка српске војске у Нови Сад за давање назива улицама по седам жена делегата на Великој народној скупштини, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 16 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, кп 3573/30 КО Ветерник, даје назив: Улица Манде Сударевић.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Манда Сударевић

Манда Сударевић је рођена у Суботици 1882. године, у угледној буњевачкој породици. Основну и средњу школу завршила је у родном граду. Била је активна чланица Буњевачке касине и Доротворне задруге Буњевака у Суботици. Имала је узбудљив и плодан живот.

Током Првог светског рата, када је у граду замро сав политички и друштвени живот, учествовала је у прикупљању и организовању помоћи осиромашени народ. Своју мисију није обустављала ни у напетој ситуацији насталој услед војних пораза аустроугарске војске на фронтима. Храбро је подносила шиканирање од градских чиновника.

По обнављању политичког живота у граду, и оснивања првог заједничког политичког тела Буњеваца и Срба у Суботици, Буњевачко-српски народни одбор (БСНО) 10. новембра 1918, Манда је била међу првим Буњевкама који су се придружиле у борби за еманципацију буњевачког народа, али и жена Буњевки. Учествовала је у организовању становништва за дочек српске војске и лечење изнемоглих и болесних. Била је члан одбора који је припремио и уредио прихватну болницу са 200 кревета, а потом пружао свакодневну помоћ болесним српским војницима који су пристизали у Суботицу по њеном ослобођењу 13. новембра 1918. године.

На Збору који је организовао БСНО ради избора посланика за скупштину у Новом Саду била је једна од пет суботичких жена изабрана за посланицу из Суботице. Сутрадан је са других 75 суботичких посланика у возу без прозорских стакала отпутовала на Народну скупштину Срба,

Буњеваца и осталих Словена у Новом Саду 25. новембра 1918, на којој је изгласано отцепљење Баната, Бачке и Барање од Угарске и њихово присаједињење Краљевини Србији.

После проглашења уједињења Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца 1. децембра 1918, Манда је наставила свој добротворни рад, овога пута усмерен на помагање сиромашним девојкама и деци у њиховом школовању.

Била је удата за Врању Сударевића, лекара и политичког првака Буњеваца у Суботици, члана БСНО и учесника на Великој народној скупштини у Новом Саду. Преминула је 1977. године.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 18 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од Улице Лептирове између кп 4181 и кп 4178/1, иде целом дужином кп 4180, кп 4183 и завршава се између кп 3386/2 и кп 4184, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Анастасије Манојловић.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 18 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње од Улице Лептирове између кп 4181 и кп 4178/1, иде целом дужином кп 4180, кп 4183 и завршава се између кп 3386/2 и кп 4184, све у КО Ветерник као и иницијативе Одбора за обележавање стогодишњице ослобођења Новог Сада у Првом светском рату и уласка српске војске у Нови Сад за давање назива улицама по седам жена делегата на Великој народној скупштини, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 18 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од Улице Лептирове између кп 4181 и кп 4178/1, иде целом дужином кп 4180, кп 4183 и завршава се између кп 3386/2 и кп 4184, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Анастасије Манојловић.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Анастасија Манојловић

Анастасија Манојловић рођена је у Суботици 1889. године. Потиче из старе трговачке и земљопоседничке породице Димитријевић чији су чланови били међу најистакнутијим личностима у јавном и политичком животу Срба Суботице, а и шире у Бачко-бодрошкој жупанији. Њихова моћ се оличавала у богатству, али и у образованости. Њен отац је био председник сирочадског стола, а она једно од десеторо његове деце. Основну и средњу школу завршила је у родном граду. Поред тога, њени родитељи (Јован и Милица) су јој пружили и музичко образовање.

Како је од малена васпитана у православном духу, током целог свог живота била је приложник Српске православне цркве и часница Добротворне задруге Српкиња. Осим тога, као и њен муж Душан Манојловић који је био главни благајник, велики капетан, и напослетку велики жупан у Суботици (1927-29) и оба девера Владислав и Јован Манојловић, и она није могла а да не буде активни учесник у бурним временима у Суботици пред крај Првог светског рата. Замрли политички живот поново је оживео у јесен 1918, окупивши српске и буњевачке прваке у циљу стварања заједничког политичког тела. Реализација тих активности било је оснивање Буњевачко-српског народног одбора 10. новембра 1918, у којем су њен муж и девери имали важну улогу. Њен задатак је био да ради на организовању суботичких жена на прикупљању хране, постељине за

болничке кревете и санитарски материјал ради опремања болнице за српску војску која се приближавала Суботици. А када је српска војска запосела Суботицу 13. новембра 1918. године и донела слободу словенском живљу, Србима и Буњевцима, размештала је болесне војнике.

На проглас СНО у *Српском листу* и БСНО је у Суботици организовао збор на коме су изабрани посланици за Народну скупштину Срба, Буњеваца и осталих Сло-вена у Новом Саду где је и Анастасија изабрана, заједно са друге четири жене из Суботице, за посланика. Заједно са осталих 75 суботичких посланика Буњеваца и Срба, возом је отпутовала у Нови Сад и учествовала на Великој народној скупштини 25. новембра 1918. По уједињењу у јужнословенску државу (Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца/од 1929. Краљевина Југославија), пожртвовано је пружала помоћ на добровољачким колонијама у околини града: Палић, Горње и Доње Масариково (данас делови Хајдукова), и Чавољ. За свој несебични рад одликована је орденом Светог Саве V степена. Сахрањена је на православном гробљу у Дудовој шуми у породичној гробници Манојловића 1974. године.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 20 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од Улице Владике Максима на кп 2/23, прелази преко кп 3/1, иде дуж целе кп 4/7, прелази преко кп 5/1 и наставља дуж кп 7/5, 8/2, 9/5 и завршава се код кп 10, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Војина Лазаревића.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 20 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње од Улице Владике Максима на кп 2/23, прелази преко кп 3/1, иде дуж целе кп 4/7, прелази преко кп 5/1 и наставља дуж кп 7/5, 8/2, 9/5 и завршава се код кп 10, све у КО Ветерник као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по Војину Лазаревићу, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 20 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од Улице Владике Максима на кп 2/23, прелази преко кп 3/1, иде дуж целе кп 4/7, прелази преко кп 5/1 и наставља дуж кп 7/5, 8/2, 9/5 и завршава се код кп 10, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Војина Лазаревића.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Војин Лазаревић

Војин Лазаревић, хирург, рођен је у Панчеву 19. маја 1887. године. Отац му је био угледни лекар др Ђорђе Лазаревић. Матурирао је у новосадској Гимназији (1905), а промовисан за лекара 17. фебруара 1911. у Бечу. У време док је био клинички оператор на хируршкој универзитетској клиници у Бечу, ангажовао се у српским националним организацијама, подупирући борбу за ослобођење. По примеру свога оца, у време Балканског рата јавио се добровољно да ради као хирург у српској војној болници у Скопљу. Српски Црвени крст га је одликовао, одајући му признање за пожртвовани рад. По завршетку рата стигао је у Београд, доносећи из Љубљане санитетски и болнички материјал. Радио је заједно са проф. Војиславом Ј. Суботићем на Хируршком одељењу Опште државне болнице у Београду. Убрзо је, маја 1919, одатле прешао у Велики Бечкерек/Зрењанин, за шефа Хируршког одељења Жупанијске болнице (1919-29). У Нови Сад је дошао 1929, после смрти др Миладина Величковића-Свињарева, и преузео руковођење Гинеколошким одељењем Државне болнице. Успешно је деловао све до уласка мађарских трупа у Нови Сад априла 1941. После ослобођења 1944. водио је хируршка одељења у Новом Саду и Панчеву, где је пензионисан 1947. Радио је затим у Ади као приватни лекар-гинеколог. Написао је велики број стручних расправа из области хирургије и гинекологије. Јављао се и у немачким часописима у Берлину, Лајпцигу и Бечу. Уврштен је 1922. међу доживотне чланове Немачког друштва за хирургију у Берлину као једини Југословен. Преминуо је у Ади 1953. године.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 21 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп 4294/1 , иде дуж кп 4294/2, кп 3480/7 и завршава се између кп 3480/6 и кп 3481, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Косте Мајинског.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 21 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње од кп 4294/1, иде дуж кп 4294/2, кп 3480/7 и завршава се између кп 3480/6 и кп 3481, све у КО Ветерник као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по Кости Мајинском, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 21 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп 4294/1, иде дуж кп 4294/2, кп 3480/7 и завршава се између кп 3480/6 и кп 3481, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Косте Мајинског.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Коста Мајински

Коста Мајински, адвокат, јавни бележник, рођен је у Србобрану 1889. године. Матурирао 1908. у Српској православној великој гимназији у Новом Саду, а права завршио у Будимпешти, где је 1913. стекао и звање доктора права. Адвокатску канцеларију отворио је после ослобођења у Новом Саду и водио је до 8. септембра 1932, када је постављен за јавног бележника у Жабљу. После Првог светског рата одиграо је значајну улогу у организовању адвоката Војводине. Учествовао је у оснивању Адвокатске коморе у Новом Саду 3. маја 1921. и постао први секретар Одбора. Пуних десет година са успехом је водио коморске послове и уједно био главни и одговорни уредник Гласника Адвокатске коморе. Поставио је овај стручни часопис на солидне основе на којима се развијао до данашњих дана. Прибављао је и објављивао прилоге из правне теорије и праксе од тадашњих врхунских правника, судија и адвоката, те професора тада основаног Правног факултета у Суботици. За обраду судске праксе ангажовао је бишег адвоката а тадашњег судију Апелационог суда др Јована Савковића за област грађанског права, а судију истог суда др Емилијана Богосављевића за кривично право. И сам се бавио правном публицистиком; писао је чланке за Гласник, као и за загребачки Одвјетник, а у својству уредника у Гласнику објављивао је белешке и редиговане коморске службене материјале и саопштења. Његова је заслуга што је у Комори 1928. основан Посмртни фонд и што је 1931. уређен Мировински (пензиони) фонд, први те врсте у адвокатској организацији Југославије. По његовом узору оснивале су и друге коморе своје пензионе фондове. Годинама је био фискал (правни заступник) Матице српске. Својим

познавањем правне материје успевао је да повољно решава Матичине имовинске спорове и правне односе, посебно оне које се односе на задужбине, стипендије и закупе земље и кућа.

У фашистичкој рацији у Шајкашкој, 1942 убијен је и бачен под лед у Тису са супругом Зорком и другим недужним жртвама Србима и Јеврејима.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 25 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3623/23 и кп 3623/7, иде дуж кп 3623/4 и завршава се између кп 3623/25 и кп 3623/27, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Јована Јоце Перваза.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 25 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње између кп 3623/23 и кп 3623/7, иде дуж кп 3623/4 и завршава се између кп 3623/25 и кп 3623/27, све у КО Ветерник као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по Јовану Јоци Первазу, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 25 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3623/23 и кп 3623/7, иде дуж кп 3623/4 и завршава се између кп 3623/25 и кп 3623/27, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Јована Јоце Перваза.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Јован Јоца Перваз

Јован Јоца Перваз, зидар и грађевински предузимач, рођен је у Новом Саду 1885. године. После основне школе изучио је зидарски занат и упоредо је похађао шегртску школу. Положио је 1911. испит за грађевинара и отворио је тада самосталну грађевинску радњу. Највише је градио приземне породичне куће на периферији Новог Сада, а прихватао је и поруџбине за пословне зграде. Његове куће изграђене су на Шуљцовом насељу, дуж Темеринског пута, у Подбари, као и на Лиману. Неке од кућа је сам и пројектовао. Сарађивао је са архитектом Даком Поповићем и градио је и по његовим пројектима. Ортак му је једно време био грађевински предузимач Андрија Беровић. Земљиште код Алмашког гробља је откупио 1935, испарцелисао га и продавао занатлијама, радницима и нижим чиновницима. На том простору, названом по њему Первазово насеље, грађене су више година приземне породичне куће, које су временом легализоване. Као угледан грађевинац основао је Удружење испитаних зидара и тесарских мајстора Војводине, које га је бирало за председника (1925). И у Задрузи Срба занатлија налазио се више од десет година на функцији председника. Био је и на челу занатлијског певачког друштва Невен, члан Сокола и потпредседник хуманитарног друштва Гњаватор и Живинарско-голубарског удружења. У периоду између два светска рата одликован је орденима Светог Саве IV и V степена. Преминуо је у Новом Саду 16. новембра 1947. године

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 29 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3663 и кп 3667, иде дуж кп 3666, кп 3665 и кп 3664 и завршава се код кп 4278/33, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Милице Томић.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Ветернику (улица бр. 29 из Елабората РГЗ за Ветерник) која почиње између кп 3663 и кп 3667, иде дуж кп 3666, кп 3665 и кп 3664 и завршава се код кп 4278/33, све у КО Ветерник као и иницијативе Одбора за обележавање стогодишњице ослобођења Новог Сада у Првом светском рату и уласка српске војске у Нови Сад за давање назива улицама по седам жена делегата на Великој народној скупштини, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 29 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3663 и кп 3667, иде дуж кп 3666, кп 3665 и кп 3664 и завршава се код кп 4278/33, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Милице Томић.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Милица Томић

Милица Томић је рођена у Новом Саду 1859. године. Била је ћерка Светозара Милетића и супруга Јаше Томића. Родитељи су је упутили на школовање у Пешту и Беч, где је била одличан студент и објављивала књижевне радове. Политичке текстове објављивала је у очевој "Застави" и те новине је 1885. донела у мираз Јаши Томићу, вођи радикалског крила Српске народне слободоумне странке.

Радила је на просвећивању жена, основала женску читаоницу "Посестриму", потеклу из "Посела Српкиња", залагала се за образовање жена са села, покренула добротворни фонд за болесне и сиромашне жене, а 1911. покренула је часопис "Жена". Овај часопис излазио је до 1914. и, потом, од 1918. до 1921. Иако се бавила питањима образовања и запослења жена, њиховом психом, телом и правима у породици и друштву, "Жена" је била не екстремно феминистички, него еманципаторски часопис. Преминула је у Београду 1944. године.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У ВЕТЕРНИКУ

I

Улици у Ветернику, која нема назив, која почиње од Улице оснивача Ветерника и иде дуж кп 3418/49 КО Ветерник, даје се назив: Улица Олге Станковић.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева грађана Ветерника за давање назива улици у Ветернику, која почиње од Улице оснивача Ветерника и иде дуж кп 3418/49 КО Ветерник као и иницијативе Одбора за обележавање стогодишњице ослобођења Новог Сада у Првом светском рату и уласка српске војске у Нови Сад за давање назива улицама по седам жена делегата на Великој народној скупштини, утврдила предлог решења којим се улици у Ветернику, која нема назив, која почиње од Улице оснивача Ветерника и иде дуж кп 3418/49 КО Ветерник, даје назив: Улица Олге Станковић.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Ветернику и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Олга Станковић

Олга Станковић је рођена у Суботици 1865, у имућној и угледној породици. Основну и средњу школу завршила је у родном граду. Говорила је мађарски и немачки језик. Била је приложница Српске православне цркве и чланица Добротворне задруге српкиња.

Током тешких ратних дана у СПЦ општини учествовала је у прикупљању по- моћи за таоце и утамничене суботичке Србе у арадском и другим логорима по Угарској, као и за сиромашне и унесрећене суграђане. Када је у Суботици крајем 1918. године почео да се обнавља политички живот и када је основан Буњевачко- српски народни одбор 10. 11. 1918, Олга је, уз свог мужа, узела учешћа у његовом раду. Отуда је била на Збору који је организовао БСНО ради избора посланика за скупштину у Новом Саду и била једна од пет суботичких жена изабраних за посланике. После три дана је са других 75 Суботичана у возу без прозорских стакала отпутовала на Народну скупштину Срба, Буњеваца и осталих Словена у Новом Саду 25. новембра 1918, која је изгласала отцепљење Баната, Бачке и Барање од Угарске и њихово присаједињење Краљевини Србији.

По ослобођењу и уједињењу у новоствореној Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, наставила је добротворни рад овога пута усмерен на помагање деце у ново- основаним добровољачким колонијама на Палићу и Горњем и Доњем Масарикову (Хајдукову). Неколико пута годишње, о великим црквеним празницима, Врбици и Божићу, даривала је колониистичку децу.

Пред избијање Другог светског рата, учествовала је у оснивању и раду *Југословенске*. односно *Српске узданице* - дому за сиромашну женску децу са добровољачких колонија која се школују у Суботици, иначе задужбина велике добротворке Данице Коњовић у згради близу Храма св. Вазнесења Господњег у Суботици. Иако у позним годинама за време Другог светског рата, у току

окупације, у СПЦО прикупљала је и достављала помоћ за заточене Србе у суботичким логорима (у касарни на Палићком путу, у Соколском дому и у згради код Болнице). Истовремено је била приложница у новцу за куповину хране за децу избављену из логора Шарвар која су била смештена у прихватилиште коју је водила СПЦ у јужном дели града - Александрову и Водицама.

Преминула је у 92. години у Суботици. Сахрањена је на Православном гробљу у Дудовој шуми.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), уз сагласност Покрајинског секретаријата за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, број: 141-015-1/2021-03-14 од 10. јануара 2022. године, Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

РЕШЕЊЕ О ДАВАЊУ НАЗИВА УЛИЦИ У НОВОМ САДУ

I

Улици у Новом Саду, која нема назив, предложена као улица број 10 у Елаборату уличног система за насељено место Нови Сад Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4020 и кп 4032, иде дуж кп 4031 и иде све до улице Подунавске, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Славуја Хацића.

II

О спровођењу овог решења стараће се Републички геодетски завод и Градска управа за комуналне послове.

III

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

Председница

MSc Јелена Маринковић Радомировић

Образложење

Правни основ за доношење решења садржан је у члану 39. тачка 79. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), којим је прописано да Скупштина Града Новог Сада одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 99/09, 67/12 – одлука УС, 18/20 – др. закон и 111/21 – др. закон) у члану 73. прописано је да Аутономна покрајина Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши, као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

Чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 129/07, 83/14 - др. закон, 101/16 – др. закон, 47/18 и 111/21 – др. закон) је прописано да ако је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби, у поступку промене назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места, прибавиће се мишљење националног савета и савета за међунационалне односе.

Комисија за називе делова насељених места Скупштине Града Новог Сада је на 3. седници, одржаној 26. новембра 2021. године, поводом разматрања захтева Републичког геодетског завода за давање назива улици у Новом Саду (улица бр. 10 из Елабората РГЗ за Нови Сад) која почиње између кп 4020 и кп 4032, иде дуж кп 4031 и иде све до улице Подунавске, све у КО Ветерник као и предлога Историјског архива Града Новог Сада, Нови Сад за давање назива улици у Граду Новом Саду по Славују Хацићу, утврдила предлог решења којим се улици у Новом Саду, која нема назив, предложена као улица број 10 у Елаборату уличног система за насељено место Нови Сад Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4020 и кп 4032, иде дуж кп 4031 и иде све до улице Подунавске, све у КО Ветерник, даје назив: Улица Славуја Хацића.

Комисија је утврдила Предлог решења о давању назива улици у Новом Саду и предлаже Скупштини да донесе Решење у предложеном тексту.

Славуј Хацић

Славуј Хацић, телевизијски и филмски сниматељ и редитељ, рођен је у Вуковару 22. новембра 1934. године. Породица се са оцем Радивојем, мајком Миланом и старијим братом Лазаром доселила 1941. у Товаришево и ту је Славуј учио основну школу. Настанили су се у Новом Саду 1947. Завршио је Змај Јовину гимназију, а на Правном факултету у Београду студирао је до апсолвирања.

Од ђачких дана био је посвећен фотографији. Подстицај су му давали брат Лазар, и први сусед Геза Барта, угледни аутор уметничке фотографије, који му је поклонио фото-апарат. Као члан Фото-клуба „Бранко Бајић“, од 1948. слао је своје фотографије на изложбе у земљи, у Пољској и Мађарској. Предстижно „Златно око“ добио је 1960. У то време посветио се и филму у Кино-клубу „Славко Воркапић“, од његовог оснивања 1952. Снимио је близу 30 аматерских филмова, који су били међу првим у Војводини после Другог светског рата. Његов првенац „Прича наших дана“ добио је прву награду на фестивалу аматерског филма Србије у Сомбору, 1953.

Прелом у животу и бављењу филмом настао је 1958, када је постао први, дуго и једини, дописник Телевизије Београд из Новог Сада и Војводине на самом почетку њеног рада. Уз филмске сторије редовно је слао новинарске текстове о снимљеним догађајима. Током осамнаест дописничких година, бавио се непрестано и филмом. Заслужан је за оснивање и израстање професионалне кинематографије у Војводини.

Са Бранком Милошевићем и Петром Латинићем, један је од утемељивача и првих аутора продуцентске групе Неопланта (1961) и прве професионалне куће Неопланта – филм (1966).

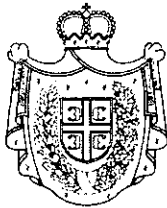
Снимио је 1962. први професионални филм у Војводини – „Нове реке“, посвећен Хидросистему Дунав-Тиса-Дунав, по сценарију Мирослава Антића, у режији Бранка Милшоевића и монтажи Олге Скригин, а текст је читао Бранислав Сурутка. За ТВ Београд и Неопланта филм је снимио више десетина документарца, а посебну вредност имају бележења великих догађаја југословенског значаја – почеци Стеријиног позорја и Змајевих дечијих игара, п одизање здања Новосадског универзитета, Српског народног позоришта и Спомен-збирке Павла Бељанског, мостова на Дунаву у Новом Саду и Бачкој Паланци. Јединствена сведочанства су и његови снимци поплава Дунава и Тисе (1970, 1976) и импресивних домета у примени науке на пољима Војводине. Признање његовом умећу, ТВБ је одавала и тиме што му је поверила снимање путописа Караван Милана Ковачевића, посету делегације југословенске владе већем броју земаља Азије и Африке (1966), десет филмова о учешћу Југословена у Октобарској револуцији поводом њене 50-годишњице (1967).

У новооснованој ТВ Нови Сад примљен је за сниматеља у Документарно-фелтонском програму 1976. У тој редакцији је остао до одласка у пензију 1944, а с њом је сарађивао и наредних десет година. Његово велико знање и искуство су били драгоценци за тада најмлађу телевизијску кућу у Југославији. Први велики успех виђен је у путопису (На ливадама Хенрија Мура“, 1976. према сценарију и у режији Стевана Станића. Тај раскошни портрет вајара светске славе, убраја се у најбоље животописе у историји ТВНС. Престиж његовог репортерског дара је овековечен и у извештајима екипе ТВНС о посети председника Тита Совјетском Савезу, Северној Кореји и Кини, у лето 1977.

Највећу репутацију током пола века бављењем телевизијом стекла је емисија „Путовања“ приказивана у мрежи ЈРТ (1976-85). То је новинарска круна њених аутора Владимира Ракића и Славуја Хацића и њихових сталних и повремених сарадника. За десет година крстарења по Југославији, створили су око 80 путописа, претежно о лепотама и реткостима природе, о животу људи у њеним пределима, о рекама, кањонима, језерима, планинама, пећинама, јандраним острвима и дунавским адама, каналима, пешчарама, салашима... Упечатљиви су и портрети песника, сликара и научника Стевана Раичковића, Јована Туцакова, Душана Нонина, а трајну вредност имају и сведочанства о Сави Шумановићу и његовој мајци Персиди. На леп пријем код гледалаца наилазили су путописи двојице аутора из шест земаља Јужне Америке, а посебно они са призорима древног града Инка – Мачу Пикчу у Перуу и са острва Галапагос (1977).

Путописе је наставио да снима са Миодрагом Исаковим, објављене су 24 емисије под насловом „Као путовања“. Новост на екрану била је серија Кључ ведрине, настао са уредником Јосипом Бабелом. У том нису од 35 емисија, виђени су сажети портрети око 80 личности из света културе, уметности и науке. За две деценије рада на новосадској телевизији, створио је велико и значајно ауторско дело – око 450 документарних филмова и емисија различитих жанрова. Добитник је награда „Светозар Марковић – Тоза“ Друштва новинара Војводине (1975, 1977), фестивала документарних филмова у Београду (1975), Порторожу (1977) и на Златибору (1994), награде „Јован Поповић“ (1985), гранпри „Арман Лану“ у Монте Карлу (1986) и „Искре културе“ (2003). Као угледни стваралац био је члан, у два наврата, Покрајинске комисије за кинематографију, налазио се у жиријима фестивала документарних филмова. Међу колегама и пријатељима био је омиљен као дружељубив, толерантан, оличење доброте и поштења. Телевизија Војводине му је одала признање, установивши годишњу награду „Славуј Хацић“ за целокупно ауторско дело, у знак поштовања према његовом изванредном опусу и за подршку креативним напорима телевизијских посленика Војводине.

Преминуо је у Новом Саду 31. јануара 2007. године.

Република Србија
Аутономна покрајина Војводина

**Покрајински секретаријат за
регионални развој, међурегионалну сарадњу
и локалну самоуправу**

Булевар Михајла Пупина 16, 21000 Нови Сад
Т: +381 21 487 45 86; 487 45 42 Ф: +381 21 456 060; 456 274
region@vojvodina.gov.rs

БРОЈ: 141-015-1/2021-03-14 ДАТУМ: 10.01.2022. године

Г Р А Д Н О В И С А Д
С Л У Ж Б А С К У П Ш Т И Н Е Г Р А Д А Н О В О Г С А Д А

П р и з н а њ е:

Б р о ј: 30/2022 - I

J.M.

На основу члана 73. став 1. тачка 3. Закона о утврђивању надлежности АП Војводине („Сл. гласник РС“, број 99/2009 и 67/2012 - Одлука УС и 18/2020 – др. закон), члана 24. Покрајинске скупштинске одлуке о покрајинској управи („Сл. лист АПВ“, број 37/14, 54/14-др. Одлука, 37/16, 29/2017, 24/2019, 66/2020 и 38/2021), а у вези члана 93. Закона о локалној самоуправи („Сл. гласник РС“, број 129/2007, 83/2014 - др. Закон и 47/2018), у поступку давања претходне сагласности на: Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица проте Георгија Живанова), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Јована Радонића), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица патријарха Викентија), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Славка Гавриловића), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Димитрија Кириловића), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Марије К. Јовановић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Маре Ђорђевић Малагурски), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Катице Рајчић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Манде Сударевић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Анастасије Манојловић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Војина Лазаревића), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Косте Мајинског), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Јована Јоце Перваза), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Милице Томић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Олге Станковић), Предлог решења о давању назива улици у Новом Саду (Улица Славуја Хаџића), покрајински секретар за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Даје се претходна сагласност Скупштини града Новог Сада на Предлоге Решења о давању назива улицама у Ветернику и Новом Саду:

- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 3 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп 4172, иде дуж кп 4169/2 и завршава се код кп 4170, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица проте Георгија Живанова.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 4 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између 3646/ и кп 3645/8, иде целом дужином кп 3646/10 и завршава се између кп 3646/9 и кп 3645/5, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Јована Радонића.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 5 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп

4273, иде дуж кп 3383/3, кп 3386/1, кп 3386/2 и завршава се код кп 4272, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица патријарха Викентија.

- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 7 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3386/1 и кп 4273, иде дуж кп 3383/3, кп 4298 и завршава се код кп 3382/2, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Славка Гавриловића.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 8 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4272 и кп 3386/1, иде дуж кп 3386/2 и завршава се код кп 4183, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Димитрија Кириловића.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 13 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, између улица Стевана Пеци Поповића и Јована Камбера, која почиње између кп 1724/1 и кп 1723/1, иде целом дужином кп 1724/17 и завршава се између кп 1724/14 и кп 1723/9, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Марије К. Јовановић.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 14 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3641/1 и кп 3642/1, иде дуж кп 3641/13 и кп 3642/14, и завршава се између кп 3641/9 и кп 3642/12, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Маре Ђорђевић Малагурски.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 15 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4/6 и кп 7, иде дуж кп 5/1, кп 19/3 и завршава се између кп 18/7 и кп 24/1, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Катице Рајчић.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 16 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, кп 3573/30 КО Ветерник, даје се назив: Улица Манде Сударевић.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 18 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од Улице Лептирове између кп 4181 и кп 4178/1, иде целом дужином кп 4180, кп 4183 и завршава се између кп 3386/2 и кп 4184, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Анастасије Манојловић.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 20 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од Улице Владике Максима на кп 2/23, прелази преко кп 3/1, иде дуж целе кп 4/7, прелази преко кп 5/1 и наставља дуж кп 7/5, 8/2, 9/5 и завршава се код кп 10, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Војина Лазаревића.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 21 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње од кп 4294/1, иде дуж кп 4294/2, кп 3480/7 и завршава се између кп 3480/6 и кп 3481, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Косте Мајинског.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 25 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње између кп 3623/23 и кп 3623/7, иде дуж кп 3623/4 и завршава се између кп 3623/25 и кп 3623/27, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Јована Јоце Перваза.
- Улици у Ветернику, која нема назив, предложена као улица број 29 у Елаборату уличног система за насељено место Ветерник Републичког геодетског завода, која почиње

између кп 3663 и кп 3667, иде дуж кп 3666, кп 3665 и кп 3664 и завршава се код кп 4278/33, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Милице Томић.

- Улици у Ветернику, која нема назив, која почиње од Улице оснивача Ветерника и иде дуж кп 3418/49 КО Ветерник, даје се назив: Улица Олге Станковић.
- Улици у Новом Саду, која нема назив, предложена као улица број 10 у Елаборату уличног система за насељено место Нови Сад Републичког геодетског завода, која почиње између кп 4020 и кп 4032, иде дуж кп 4031 и иде све до улице Подунавска, све у КО Ветерник, даје се назив: Улица Славуја Хаџића.

Образложење

Скупштина Града Новог Сада - Комисија за називе делова насељених места, обратила се 30.12.2021. године, предмет бр. 06-1/2021-1308-I, овом секретаријату са захтевом за давање сагласности на Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица проте Георгија Живанова), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Јована Радонића), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица патријарха Викентија), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Славка Гавриловића), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Димитрија Кириловића), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Марије К. Јовановић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Маре Ђорђевић Малагурски), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Катице Рајчић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Манде Сударевић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Анастасије Манојловић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Војина Лазаревића), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Косте Мајинског), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Јована Јоце Перваза), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Милице Томић), Предлог решења о давању назива улици у Ветернику (Улица Олге Станковић), Предлог решења о давању назива улици у Новом Саду (Улица Славуја Хаџића).

Законом о утврђивању надлежности АП Војводине („Сл. гласник РС“, број 99/2009 и 67/2012 - Одлука УС и 18/2020 – др. закон), у члану 73. прописано је да АП Војводина преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом врши као поверене, послове који се односе на давање претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији АП Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе.

У складу са чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи, уколико је на подручју јединице локалне самоуправе језик националне мањине у службеној употреби у поступку давања претходне сагласности на назив улице прибавиће се мишљење националног савета.

Чланом 6. Статута Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 11/19), утврђено је да: „У Граду је у службеној употреби српски језик и ћирилично писмо. У Граду су у службеној употреби и мађарски, словачки и русински језик и њихова писма“.

У складу са напред наведеним, прибављено је мишљење:

Извршног одбора Националног савета мађарске националне мањине, којим се подржавају предложени називи улица у Ветернику и Граду Новом Саду, бр. предм. V/Z/351/2021 од 20.12.2021. године, с тим да се уважи предлог из приложеног Закључка да се улице испишу и на језику националне мањине чији је језик у службеној употреби у Граду Новом Саду.

Националног савета словачке националне мањине бр. 1325/2021-07 од 24.12.2021. године којим се даје позитивно мишљење на наведене Предлоге решења из диспозитива овог решења.

Националног савета русинске националне мањине бр. 201-01-16/21 од 20.12.2021. године којим се даје позитивно мишљење на Предлоге решења наведених у диспозитиву овог решења.

Савет за међунационалне односе Града Новог Сада дао је позитивна мишљења без примедби на предложена решења за називе улица у Ветернику и Граду Новом Саду, дописом бр. 06-1/2021-1412-1-I од 16.12.2021. године.

Републички геодетски завод је својим дописом од 09.12.2021. године након провере свих предлога из диспозитива овог решења дао сагласност на исте.

У складу са напред наведеним, а на основу члана 73. став 1. тачка 3. Закона о утврђивању надлежности АП Војводине („Сл. гласник РС“, број 99/2009 и 67/2012 - Одлука УС и 18/2020 – др. закон), Секретаријат је донео решење као у диспозитиву.

Поука о правном средству: Против овог решења може се изјавити жалба Покрајинској влади, у року од осам дана од дана пријема решења.

Доставити:

1. Председнику Скупштине града Новог Сада
2. Министарству државне управе и локалне самоуправе
3. Архиви

Покрајински секретар
Александар Софит

